

Цікаві факти про італійську мову

Італійська потрапила до топ-5 мов, які у світі вивчають найчастіше.

Італійська мова визнана однією з найпопулярніших мов світу, її у світі вивчають найчастіше. Мова Данте з легкістю перемогла найближчих "конкурентів" - китайську, японську і німецьку. Італійська – на четвертому місці параді мов, яку найчастіше вивчають і досліджують.

Карл V, імператор Римської імперії, свого часу сказав так: "Я спілкуюся іспанською мовою з Богом, італійською - з жінками, французькою - з чоловіками, а німецькою мовою - з моїм конем".

Італійська мова до другої світової війни використовувалася лише для написання листів у науковому колі правлячого класу; італійська мова стала популярною і, зокрема, поширилася завдяки телебаченню.

Всі італійські слова з буквами J, K, W, X і Y є запозиченими з інших мов (наприклад: jeans, whisky, taxi).

Музикальність італійської мови пояснюється тим, що всі слова, за винятком деяких артиклів, прийменників і запозичень, закінчуються голосною.

Цікаво, що всі музичні терміни прийшли в інші мови з італійської, серед них: фортепіано, соната, арія, примадонна, адажіо, сопрано, маестро, віртуоз.

Більшість італійців розмовляють діалектами, які важко розуміють вихідці з інших регіонів. Європарламент виявив, що в Європейському союзі існує 23 мови національних меншин, 13 з них припадають на Італію, 60% італійців говорять на діалекті, а 14% крім свого діалекту, більше не розуміють жодної іншої мови.

В ресторанах всього світу подають пасту, піцу, моццареллу, капучіно ...

Вимова італійської мови значно різниться на півдні та півночі Італії. Наприклад, в Тоскані італійці вимовляють «с» як «h». У результаті фраза «Coca-Cola con la cannuccia» (Кока-кола з соломинкою) звучить як «Hoha-Hola hon la hannuccia». Такі особливості дозволяють легко визначити з якого регіону Італії людина родом;

В італійській мові закінчення є величезною перевагою, тому що вони дозволяють миттєво змінювати семантику слова. Наприклад, “туфля” (scarpa) легко може стати кришталевим черевичком Попелюшки (scarpina) або лижним черевиком (scarpone), а “fare la scarpetta” означає збирати хлібом соус, що залишився на тарілці або макати в каву шматочок рогалика; а слово “любов” (amore) може легко перетворитися на “коханого” (amoroso), в “амура” (amorino) або в “коханку” (amante); італійські чоловіки, почувши фразу “bella donna” (красуня), задають собі питання, наскільки красуня: “bellissima” (прекрасна), “bellina” (гарненька), “bellona” (дещо поблякла, із залишками краси) або “bellocchia” (приємна у всіх відношеннях); а також запитують чи значних вона розмірів: “donnina”, або ні до чого не придатна “donnetta”, або ж легкодоступна “donnaccia”. Щоб це з’ясувати, італійський коханець повинен піти в атаку, якщо, звичайно ж, він не “donnicciola” (слюнтяй, баба).

Італійці дуже швидко засвоюють англійські слова і вимовляють їх по-своєму: ліфтинг, Телемаркет, cliccare sul maus, zapping і т.д. Англіцизми, які вживають італійці: “dribbling” – назва недільної телепередачі, присвяченої останнім подіям у світі футболу, в ній беруть участь італійські футболісти, які називають своїх тренерів “il Mister”. Італійці присвоюють англійським словами свої значення і успішно їх експортують, так наприклад з’явився термін “боді”, який позначає предмет жіночого туалету.

Італійська мова належить до кагорти романських мов і походить від вульгарної народної латині, яка була повсякденною мовою Римської імперії в період її занепаду. Перший літературний твір, створений на народній латині - «Божественна комедія» Данте.

У 30-40-ті роки ХХ століття Беніто Муссоліні намагався "очистити" італійську мову від іноземних слів. Наприклад, у футболі "гол" почали називати "meta", а сам футбол - "calcio", перейменовували також персонажів мультфільмів: Дональд Дак перетворився в "Paperino", а "Міккі Маус" - в "Topolino".

Слова регата, фреска, броколі, базиліка італійського походження. В італійській мові багато слів, які можна назвати помилковими друзями перекладача (наприклад, camera – кімната, confetti – солодощі).

